

— A humor meglátja a nagyban a kicsit!
(Kosztolányi Dezső)

ÁRA
50
FILLÉR

Szabadszág

III. évfolyam. (61.) 1. szám 1-5, 7-49 1948 január 3

Édes történet

A fiatal asszonyka elmegy a rabbizhoz és elpanaszolja, hogy az úr nem elég figyelmes iránta és elhanyagolja.

— Küldd hozzám az uradat — mondja a rabbi —, majd én beszélek vele. Holnapután azután gyere vissza a válasszáért.

Harmadnapra meg is jelenik az asszonyka:

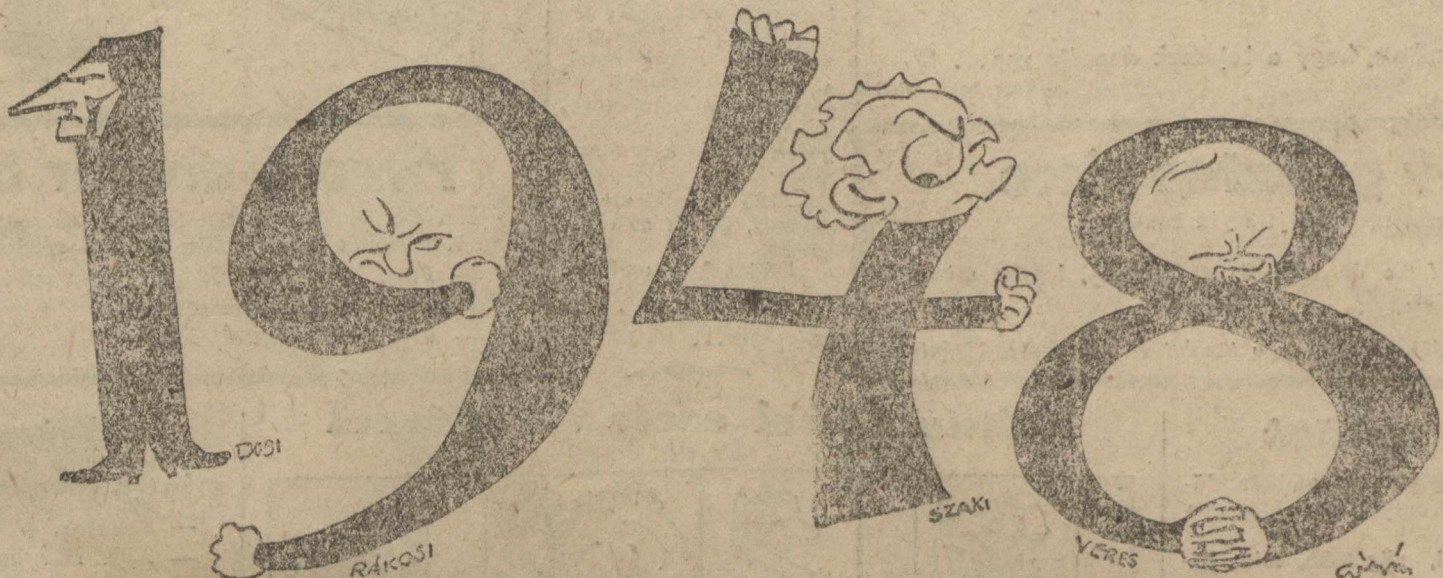
— Nos rabbi, beszélél az urammal?

— Hogyne gyermekem és megígérte, hogy ezután, minden médiókor és ultimókor gyengéd és figyelmes lesz hozzád.

— Nagyon szépen köszönöm rabbi — feleli a csinos asszonyka, majd szemérmesen elpirulva hozzá teszi:

— És mondó rabbi. Hányszor egy hónapban van médió és ultimó...?

A koalíció tagjai az új esztendőben...

— ... sem engednek a 48-ból

(Gáspár Antal rajza)

PÁRIZSI DIVAT

A fiatal diplomata Párizsba érkezik a szállodai szekrényben egy elfelejtett finom női selyempongyolát talál. Beesengeti a szobapincért és azt mondja neki:

— Jean, itt van egy pongyola, ma estére töltsd el a szobámat.

PRÍMA CÉG

A fiatal asszonyka elment a céghez, ahol ajánlatot tesz, tévedésből a cég asszonya fényképet húzza elő a cégkártya helyére és azt nyomja a kereskedő kezébe:

— Boocsánat, uram, becses engedelmével ezt a képet képelem.

A kereskedő ránéz a fényképre és mosolyogva mondja:

— A kutyafaját! Képzem, mennyi kundschaftja lehet magának.

Az új esztendő első botránya

Két csinos fiatal lány beszélget:

— Hallom, hogy összevesztél a Tiborral.

— Igen.

— Mi történt?

— Nála szilvesztereztem és pont éjtélkor leoltotta a villanyt...

— Ezért vesztetek össze? Hiszen ez így szokás!

— Igen, de csak reggel gyújtotta föl.

Csuda gyengéd férfi

Fuszeklovicsné megkérdi az urát:

— Hogy van az, Aladár, hogy te minden újév után olyan szomorú vagy?

Fuszeklovics búsan legyint:

— Mert arra gondolok, hogy az évek egyre újabbak lesznek, te pedig egyre régebb.

A Varga otthagya a kaptafát...?

— Miért ment tönkre a bolt, kedves mester?
— Mert jobban értek a talpaláshoz, mint a talpaláshoz...

VEZÉRCIKK

A jóvaló makadám polgár felkereste a tudós rabbit és elpanaszolta, hogy sajnos, olyanok is töltönek be magas állásokat, akik nem rendelkeznek a szükséges tudással. Az ősz férfú, a következő adomával felelt:

— A dúsgazdag vezérigazgató elmesélte egyszer, hogy annak köszönheti a karrierjét, hogy nem tud írni-olvasni.

— Hogyan lehetséges az? — kérdezték tőle.

— Úgy, hogy ifjú legényke koromban megpályáztam a falumban a bakteri állást.

— Na és?

— Na és, ha én akkor írni, olvasni tudok, még ma is bakteri lennék a falumban.

A makadám polgár elgondolkozva kérdezte:

— Az a tanulság ebből, hogy nem kell az analfabétizmust megszüntetni?

— Oh, dehogy — nevetett kedvesen az agg irástudó —, ebből az a tanulság, kedvesem, hogy ne a bakteri állás betöltésénél vizsgálgassuk szigorúan a jelölt képességét, hanem a magas állások betöltésénél...

LEENDŐ MINISZTEREK FIGYELMEBE

A kormányzás nagy művészete — legfőbb alaprészt — csupán abból áll: el kell hitetni, hogy mindaz, ami történik, miáltaunk történelme.

Eötvös József

TÜNDÉRI TÖRTÉNET

Dinnyés Lajos és Mihályfi Ernő együtt sétálnak az utcán január elsőjén és szembejövölnek a közismert kiálthatatlan és kellemetlenül sűrű közlekedési szereplő. Természetesen már messziről köszön:

— Aláoszolgálja, miniszter urak, jóreggelt kívánok.

Mihályfi kényszeredetten felel:

— Jónapot, uram — majd utána fordulva még hozzáteszi: — Buck!

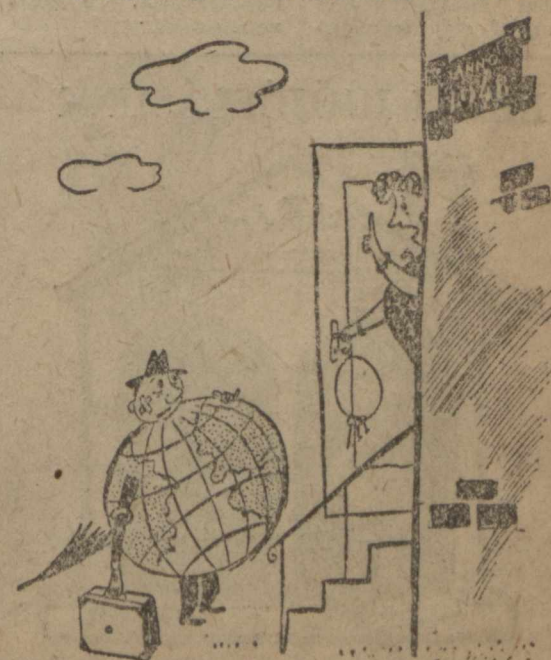
Alig tesznek néhány lépést, amikor a miniszterelnök megkérdi:

— Mondja, Ernő, mi volt ez. Jókívánság — vagy indítvány...?

Brandy kapitány szilveszteri naplójából:

— Az új esztendő olyan, mint az új kormány. Nagy reménységgel várjuk és örvendezve búcsúzunk tőle.

AZ ÚJ SZÁLLÁS

— Aztán, fiatal ember, rendesen viselkedni!

Szilveszteri mulatság

— Látod? Mindig mondtam, hogy a Lajosnak disznója van...
(Gáspár Antal rajza)

Az Újév győztes vicce

Újév napján Gyagyardzot megszólítja egyik ismerőse:
— Kívánom...
— Hallja — szakítja félbe dühösen Gyagyardz —, legyen szíves és ne kívánjon nekem semmit se.
— Dehát miért nem?
— Mert nagyon jól emlékszem, hogy a tavalyi évet is maga kívánta.

Eheti típus viccünk

Gyereke születik a vendéglősnek s amikor először adják kezébe a kis porontyot, a boldog apa meghatottan mondja:
— Istenem, milyen kicsi, alig több, mint három típusadag.

Édes vidékiek...

Nagyatádon, Somogy megyében mindig is szerették a szép, magyaros családneveket.

Nemrégiben új asztalossegéd érkezett az egyik régi mester műhelyébe. A mester utasította, menjen el és jelentkezzen az Ipartestületnél, a rendőrségen és a városi hivatalban is.

A segéd jelentkezett a rendőrségen, „bevallotta magát” az adóhivatalban és haktatott a Veré-utcában székelő Ipartestülethez.

— Hogy hívják kegyedet? — kérdezte az irnok, hogy bevezesse a jövevényt a törzskönyvbe.

— A nevem Kredenc János.

— Ejnye, ejnye — méltatlankodott a jó öreg irnok —, hogy viselhet va-

laki ilyen csúf, német nevel.
— Igaza van irnok úrnak, de hát mire magyarosítsam?
— Mire! Stejársira!

Petőfi, az új sajtórendeletéről...

LANDERER & HICKENAST

— Minek nevezzetek...?

Csal:

a kezdet nehéz

Valaki megkérdezte a dúsagzadag embert, hogyan tudott akkora vagyont összegyűjteni.

— Igen egyszerű a titka. Amikor az ember a vagyongyűjtést elkezd, egy évig uzsorásnak kell lennie.

— És azután?
— És azután már az is marad.

Nálunk történt

Az újról számmal kapcsolatos szerkesztőségi konferenciánkon felmerült az ötlet, hogy kellene egy Petőfi-rajz, olyan verssorral, mely alkalmas valamely intézmény, vagy ismertebb személyiség kiállítására. Egyszerre megszólal Gáspár Antal, a világhírű rajzoló és neoztori pozícióját meghazudoló imposztorokdással mondja a szerkesztőknek:

— En tudnék egy jó verssort, de azt nem közlődné.

— Mi az? — ugrik be a szerkesztő.

— Akasszátok fel a Királyokat...

Hekus Lenci esete az egérrel

A lapcsökkentés margójára:

Meg vannak számlálva a lapjaink?!...

PARDON,
100 EV ELŐTT VOLT
AKTUÁLIS...

Irodalmunk igen jó lábon áll, csak egy kis baja van: amiről írni kellene, arról nem írunk, amit írunk, az nem talál kiadót, amit elfogad a kiadó, az nem jelenik meg; ami megjelenik, azt nem olvassák; más bajunk nincs.

Nagy Ignác
(Hölgyfutár, 1850)

Éjféllel meglepetés

— Nin, egy berúgott lámpaoszlop!

HAT, EZ A KÜLÖNBÉG

— A feltékenységet csak a férfi ismeri, a nőnek nincs elég fantáziája hozzá. A nő feltékenysége inkább vetékedés.
(Anatole France)

SZERETLEK LUKRÉCIA!

Te vagy az igazi melltartó!

MÁR A MÖVELTSÉG IS GYANUS...?

— „Semmire se lehet eljobbban az ostobaságot, mint a műveltséget.”
(Szűllő Géza)

Itt a nagy agyonszláger

Három ember összehajol

Hárman ülnek a kocsiban. Egyszer csak az egyik nagyot köp a padlóra. A második felháborodva utasítja rendre:

— Pfu!

Megszólal erre a harmadik.

— Uraim, ne politizáljunk...

Nincs szebb,

mint a csendes, békés házasság...

— Szervusz, pajtás, hallom, hogy megnősültél.
— Ajjé, már hozzátok is elhallatszok?

KIS FEJTÖRŐ NAGYOKNAK

Módosítják ismét az összeférhetlenségi törvényt, amely életbelépése óta annyi változáson ment át, hogy hovatovább hasonlítani fog Bárony Istvánnak, a

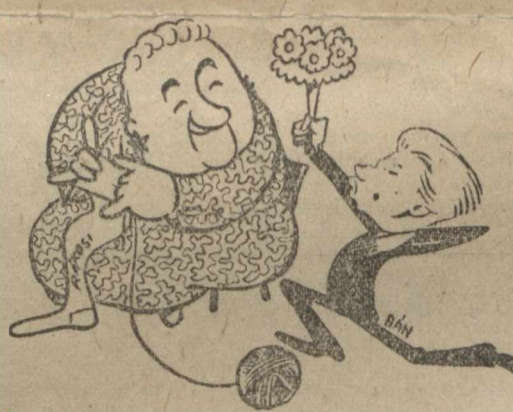
békevilág népszerű írójának vadászcímájához. Erre a cízmára nagyon büszke volt az író, mert bár harminc éve hordta, mégis teljesen új volt: csak éppen négyszer lapáltak, háromszor fejtek és kétszer új száraz fűszert hoztak hozzá.

Igaza lett Kerkapó-nak, aki a helyes és elején elnöke volt annak a bizottságnak, amely törvényjavaslatot elkészített és türelmetlenül hallgatva a tömöntelen indítványt, végül így fakadt ki:

— A legjobb volna szabatosan egy mondatba tömöríteni az indítványokat. Eszedig így: nem lehet képviselő, aki valami más tisztséges foglalkozásból is meg tud élni.

Találós kérdés: A t. Ház hány tagja lehetne ma képviselő, ha az indítványt elfogadják?

VALLOMÁS

— Drágám, szeretnék veled összeházassodni.
— Miért most mondd ezt, Tónikám?
— Mert tudom, hogy csak köve hiszed...

A rendőrség újévi ajándéka:

Elsejétől kezdve mindenki féláron mehet át a Nemzeti előtt

(Saját tudósítónktól)
Rendőrségünk újból tanulmányt adta gyakorlati érzékének, amikor a közlekedési kikapás tarifáját 6-ról 3 forintra csökkentette. Az ötven százalékos ármérséklés feltétlenül ösztönzőleg fog hatni a kikapás van rá, hogy azok is híve lesznek a népszerű sportágnak, akik eddig anyagi okokból húzódoztak tőle. Az ölesőbbodás révén az átmenő forgalom nagyarányú emelkedése várható s ami elvész a réven, megtérül a Vámbáznál, a Calvin-téren és az egyéb lefolyóhelyeken.

Az árleszállításnak szociális szempontból is nagy jelentősége van. Eddig a gazdagok kiváltsága volt, ezentúl a legszegényebb emberek is megengedhetik maguknak hetenként egyszer-kétszer, hogy vilamossal vágassák le a lábukat.

Ertesítésünk szerint tovább kedvezmények jönnek olyan politikusok számára, akik sűrűn szeretnek szabálytalanul átmenni egyik oldalról a másikra...

(Kijó)

Mosolygó parlament

A hagyományos politikai újévi jókívánságokkal kapcsolatban költői ihlet szállotta meg a közélet nagyjait és dalban kívántak egymásnak minden jót. A posta eddig ki nem derített indiszkréciójából a Szabad száj mosolygó

parlament tudósítójának sikerült néhány táviratot elkapnia:
Szakasits Árpád Rákosi Mátyásnak:
„Szép esztendő lesz, ha megöregszünk, sohasem veszeksünk.”

Rákosi Mátyás Szakasitsnak:

„Hiába menekülsz, hiába futsz.”

*

Kovács Imre Veres Péternek:

„Megpróbáltam nálad nélkül élni.”

*

Erdei Ferenc Kovácsnak:

„Az egyiknek sikerül, a másiknak nem.”

*

Veres Péter mindkettőnek:

„Gyere be rózsám, gyere be, Egyedül Vagyunk idebe.”

*

Supka Géza Zsolt Bélának:

„Csak egy lap a Világ.”

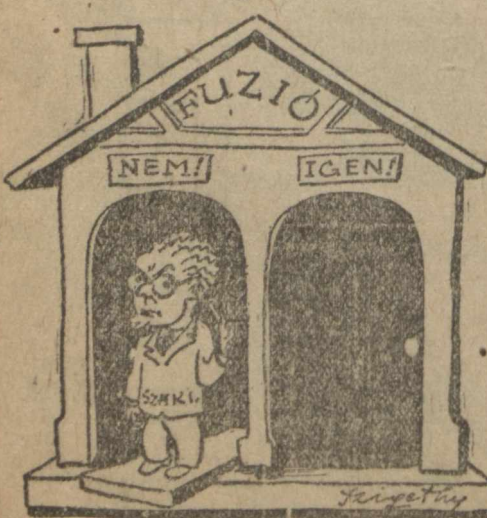
*

Hegedűs Gyula Supkának:

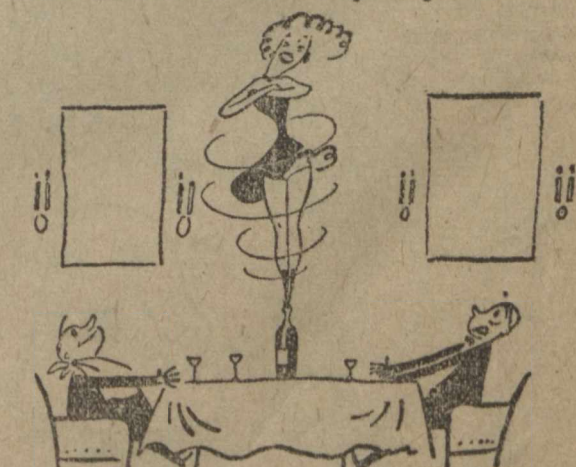
„Ne küldj Világot énnekem.”

PAFF

EHETI IDŐJÓSLÁSUNK

Szilveszter a korcsolyabajnoknőnél

— Gyerünk, szívem, a dugóhúzóval!...

SZÍNHÁZ ÉS ÉLET

Az élet egy nagy színház, melyben senki szeme meglepődve a saját szerepével.

(Szene BÉLA)

BAJOR GIZI

Férjemet, dr. Germán Tibort egyszer felkereste a megboldogult Vendrey Ferenc és panaszkodott, hogy olykor fáj a jobb füle.

— Ez bizony a korrall jár, Férj bátyám! — mondotta a férjem.

— Ugyan? — hitetlenkedett az öregúr. — Hiszen a balfülem nem fáj, pedig az is éppen nyolc-panaszos, mint a másik!...

KELETI LÁSZLÓ

Egyszer, még a harmincas évek közepén filmzés közben lóra kellett ülöm. Megvallom, nem

származom huszárcsaládból és így bizony a paripa tetején nem festettem Sándor Mórcként. Inkább csak Mórcként! A jelenet szerint azonban a lónak előre kellett volna mennie, de én akárhogy is ráncigáltam, sehogyse ment.

— Keleti — ordította a rendező — ne létezz! Először! Keleti! Először!...

— Mire a ló hátáról szerényen megszólaltam:

— Rendező úr kérem, nem szólna inkább a lónak?...

APÁTHY IMRE

Egyszer a „Szerelem vársára”-t játszottuk, amelynek egyik felvonásbeli végjelene az, hogy a nő megfojtja a hűtlen szeretőt, aki nyitott szemmel hull a földre, miközben a nő ezt sikoltja: „A szemed! A szemed!...”

Az illető szerető azonban kopasz volt és parókat hordott, mit a hölgy fojtogatás közben valahogy lecsúszott barátunk fejéről és így a parókafaszakállszerűen ragadt rá a jobb sorsra érdemes szerető arcára. Mit tehetett hát, a színfalak felé zuhant és így a közönség csak elég tekintélyes hátsó részét láthatta a kitűnő színésznek. A művész azonban nem zavartatta magát a váratlan incidensről és tovább mondta a darab szövegét:

— A szemed! A szemed!...

Sicc, politika!...

Brabács és Ficzere beszélgetnek:

— Huszonkilenc éve vagyunk házasságban — mondja Brabács —, de ma volt az első eset, hogy a feleségemmel egyeztettem a véleményem.

— És miről volt szó? — érdeklődik Ficzere.

— Hogy kár volt nekünk összeházasodnunk.

SOMLAY ARTHUR

Faludi Miklós, a Vigaszínház egykori kitűnő igazgatója nem tartozott a legnyájasabb férfiak közé. Egyszer egy borzasztóan fiatal titán kereste fel.

— Hogy tetszett az Önhöz beadott „Lótusz-halál” című tragédiám? Mikor fogják előadni?

— Az én színházamban semmiesetre sem.

Az ifjú titán sértett önértékeléssel vágtatott vissza:

— Nem kell azért olyan nagyra lenni, direktor úr. Nem ön az egyetlen színigazgató, aki ezt a darabot nem akarja előadni!...

BELLÁK MIKLÓS

A világ legidegesebb ember kétségkívül boldogult Sebertyén Géza volt. Nem maradt nyugton egy pillanatra sem, folyton mozgatta a lábát. Miskolc felé utaztunk s

persze Géza folyton rázta a lábát. Úgy Hatvan felé megkérdeztem tőle:

— Mondd, Géza, te megváltottad a vonatjegyet?

— Hát persze!

— Elég nagy könnyelműség volt tőled. Ezzel a fáradsággal gyalog is mehettél volna.

GOMBASZÜGI ELLA

A napokban fel akartam szállni egy zsúfolt villamosra, de a kalauz leszólt, hogy nincs hely.

— Dehogy nincs — feleltem kisé bosszúsán —,

innen lentől is látom, hogy két üres hely van.

— Az igaz — felelte a kalauz —, de nem egy más mellett!...

KOVÁRY GYULA

Éppen Londonban voltam, amikor VII. Edvárd királyt temették. Miután a temetési menet reggeltől estig vonult London

utcáin, elvittem magammal „állomáshelyemre” két üveg whiskyt is. Amikor a koporsó elérkezett odáig, ahol én álltam, akkorra már bizony egy kisé be voltam esiccentve. Májig sem tudom tehát, hogy ki lehetett az a másik koporsó, mely hárszálalig hasonlított VII. Edvárd koporsójára, s melyet egy pontosan ugyanolyan, büszke fekete paripa vitt, mint az angol királyt?...

Velük történt

Meginvitáltuk kitűnő és népszerű színpadi művészeinket, hogy újévi számunkban meséljék el életük egy-egy derűs epizódját. Olvasóink bizonyára örömmel hallgatják kedvenceik vidám törtékeit.

KELLER DEZSŐ

Életem első szerelme a cukorutcai leányelemi harmadik osztályába járt és hosszú, szőke copfot hordott. (Major Ida művésznő figyelmébe! A szerk.) Jómagam második gimnazista voltam és hátamon az iskolatászkával, kezemben a rajztömbbel, vonalzóval, mindig meg szoktam várni szerelmeimet a cukorutcai suli előtt. Egy napon azonban a lányelemi igazgatója kiadta a parancsot, hogy a pedellus kergesse el az iskola előtt várakozó fiúkat.

Hozzám is odajött a nagybaszusz pedellus — Ejnye, te taknyos! Nem tudod, hogy fiúknak nem szabad ácsorogni az iskola előtt?

A világ legtermészetesebb hangján válaszoltam: — Mit akar tőlem? Én szülő vagyok!...

GOBBI HILDA

A „Csongor és Tünde” egyik előadása előtt hementem az egyik körüli csemegéizletbe:

— Kérem, küldjék el a csomagomat Gobbi Hilda címre.

A kereskedő fia, aki eddig részvéttelenül állt a pult mögött, érdeklődve odaszólt:

— Az, aki a Mirigyét játssza a Nemzetiben?

— Az — feleltem mosolyogva.

Mire a kereskedő megszólalt. A hangjában egy kis zsörtölődés, de még több büszkeség volt:

— Ez a Sanyi, ez a Sanyi! Ez minden nőt ismer Pesten!

PETHES SÁNDOR

Siófokra mentünk autón Dénes Gyurival. Az országúton egyszerre csak megláttam, hogy egy elakadt autó gázdája integel. Megálltam, s miután én veztettem a kocsi, azon szüntosan, overálisan odamentem segíteni a pasasnak. Miután rendbehoztuk a kocsit, a pasas megkínált egy cigarettával és díszítőleg így szóló Gyurkához:

— Nagyon jó szofförje van a művész úrnak!...

KISS MANYI

Egy reggel becsengette szobalányát a hálószobájába:

— Annus — mondta álmosan a leánynak —, egy légy döngicsél folyton a fülem mellett. Fogd meg és szép óvatosan vidd ki a szobából, de vigyázz, nehogy baja essék.

Annus, óvatosan megfota a legyet és elhagyta a szobát.

De néhány perc múlva tanácsatlannul visszajött, a legyet még mindig ujjai közt szorongatva:

— Mi az? — emelte fel fejét párnáiról Manyika. — Miért hoztad vissza a legyet?

— Bocsánat, művésznő — hebegte Annus —, de nem mertem kiengedni szegényt a szabadba! Esik az eső!

MAJOR TAMÁS

Pár nappal a forint születése után történt, hogy bevetődött hozzám egy pártirakkakülső öreg koldus. Talán szép fehér szakállá volt az oka, hogy nem mertem pár fillérrel megsértetni, hanem egy szép új forintost adtam neki. Ez is maradt a tarifa, amiért aztán minden héten pontosan megjelent. Egy alkalommal így szólt az öreg:

— Tessék elhinni, direktor úr, nem szívesen koldulok. Ha volna egy kis töké, önállóitanam magamat és üzletet kezdenék.

— És mennyi lenne ez a töké? — kérdeztem.

— Ötven forint. Vennék belőle cipőfűzőt, gyufát és azzal házalnék.

— Itt van, öregem, kölcsönözöm magának az ötven forintot. Majd ha már meg az üzlete, majd részletekben törleszti.

Hálálkodva tűnt el az én öregem és — pontosan egy év múlva, az idén augusztusban jelentkezett:

— Az elszámolás miatt jöttem — vette elő noteszt —, pontosan 1946 augusztus 23-án kaptam öntől ötven forintot. Aztam elmostam ötvenkét hét, vagyis ezen idő alatt járt volna nekem direktor úrtól hetenként egy forint.

Beszereztem ötvenkét forintot. Kanok tehát két forintot.

Atyujítottam a két forintot. Meglepetésemben még azt is elfelejtettem megkérdezni tőle, hogy meg az üzlet?

— Ahol ugat!

HONTHY HANNA

Multkoriban találkoztam egy régi-régi ismerőssel, akivel valaha együtt jártam a Színháziskolába és aki bizony nem vitte feljebb a segéd-színésznősködsémet. A régi ismerős így áradozott:

— No Hannácskám, emlékezz vissza, mit mondtam neked, amikor még kis színésznőként voltál? Ugye megmondtam neked, hogy nagy színésznő leszel, ugye mondtam, hogy milyen sikereid lesznek, hogy a

nevedet mindenütt ismerni fogják. Ugye megmondtam, hogy a közönség tombolni fog minden fellépésednél.

Szerényen mosolyogva hallgattam áradozását, mikor hirtelen vállat vont és így folytatta:

— Hát mit mondjak, tévedtem!

NEMÉNYI LILI

A Stúdióban próbáltam a Rádiózenekarral, amikor belépett a próbatereembe egy ismert, de nem túl tisztelt zene-

szerző. A karmester rászólt:

— Mi az uram, mit keres maga itt?

— A művésznővel szeretnék beszélni — válaszolta barátunk.

— Miért? Mi közölni valója van számomra?

A zeneszerző sértődötten állt fel:

— Megyek már, megyek, látom, gyanakszának, hogy el akarom vinni a melóidákat!...

VÁRKONYI ZOLTÁN

Amikor először jártam az Alföldön, megláttam egy pulikutyát, aki olyan csupaszor lopos és furcsa kis pofa volt, mint valami négylábon járó pamacs.

Megkérdeztem az öreg parasztot:

— Mondja kedves bátyám, melyik ennek a kutyának az eleje?

— Az öreg végigsimította a bajszát és kihökte:

— Ahol ugat!

SALAMON BÉLA

1944 márciusában a kitűnő komikust is elhurcolták a Svábhegyre. És ott valami kapitányféle hallgatta ki. A személyi adatok felvétele során a kapitány rideg hangon kérdezte:

— Hány éves?

Salamon szepegye felelte:

— Hatvan leszek!

Aztán azzal az utóélettel kedves félszeggel, tragikomikus finnyával és jellegzetes hangszállal, mely a salamoni humort oly ellenállhatatlanná teszi, halkán hozzátette:

— Kapitány úr... Gondolja, hogy leszek...? Szabadon engedték.

FELEKI KAMILL

Bílicsi Tivadar egy napon felkenderve rohant be az öltözőbe:

— Fiúkák, ötszáz forintot nyertem sorsjegyen!

— Ugy? — kérdeztem, látszólag egykedvűen. — És mi volt a sorsjegy száma?

— Kilencezerháromszáz-tizenhét! — felelte Tivadar.

— No, akkor — mondtam — ez az első jó szám, amit hallok tőled!

URAY TIVADAR

Csontos Gyulával ültünk a színház előtti kispadon, amikor egy kis, úgynevezett „telefon”-színesnőcske így közölte oda a Mesternek:

— Pá, kolléga úr!...

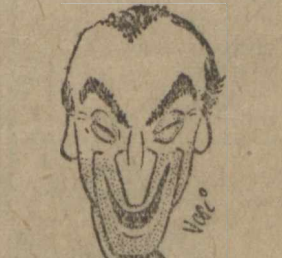

Mire Csontos a maga jellegzetes, mely hangján:

— Miért lennék kolléga? Nem vagyok én kokott!...

— LATABÁR KÁLMÁN

Egyszer, amikor Lénárd Béla „keze alatt” játszottam, a naiva panaszkodott

az igazgatónak, hogy Lénárd rendező úr csak a primadonnához kedves,

vele pedig mindig nagyon csúnyán viselkedik.

— Csúnyán viselkedem? Csúnyán viselkedem? — jött oda hozzám morfondírozni Béla, — De hiszen, mindig megölelem és megölekelek, amikor meglátom.

— Azt hiszem, éppen ez lesz a baj! — jegyeztem meg csendesén.

ÉLET ÉS SZÍNHÁZ

— A csitilányok mind színésznők szeretnének lenni. A színésznők meg mind csitilányok szeretnének lenni.

(Szene BÉLA)

RÁTKAY MÁRTON

Hevesi Sándorról azt mondják, hogy rendezés közben nem ismert trófat. Hevesi féltelmes szigorúságának magam is tanuja vagyok, mert egyszer, még kezdő színész koromban, mikor nem tartottam be egész pontosan rendezői utasítását, így förmedt rám:

— Figyelmzettetek Marci, ha holnap sem veszed komolyan a próbát, ma vagy utoljára színházi próbán!

TOLNAY KLÁRI

Kislányom, Zsuzsi hozzá van szokva, hogy az emberek, akik hozzám jönnek, színdarab-tanulás és

próba céljából jönnek és hozzászokott ahhoz is, hogy látogatóm nagy gesztusokkal próbálják szerepeiket. A napokban egy részeg kéregető került be valahogy az előszobából a lakásba és ott részegségében nagy botrányt rendezett. Amikor végre nagynehézen kituszkoltuk, Zsuzsi lányom csendesen megjegyezte:

— Nagyon tehetséges bácsi volt! Remekül játszotta a részegét!...

HALMAI IMRE

Egyszer egy nagyobb összeghez jutottam s azonnal elmentem az óráshoz, hogy egy órát vegyek magamnak. Megkérdeztem, hogy mennyibe kerül, mire a boltos így válaszolt:

— Másnak kétszáz forint, de uraságodnak százötven.

— És meddig jár egy-folytában ez az óra?

— Egy napig.

— És hányszor kell felhúzni napjában?

— Egyszer.

— És mikor kell felhúzni?

— Most már dühös volt az óra. Türelmetlenül mondta:

— Reggel!

— Este nem lehet?

— Az óra végleg kiesett a flegmából!

— Nem.

— Miért?

— Mert akkor uraságod részeg szokott lenni.

Szilveszteri elmélkedés

— Furesz ital ez a punci! Az ember először rumot önt bele, hogy erős legyen, aztán felhígítja vízzel, hogy mégse legyen olyan erős. Aztán narancsmorfondírozni tesz hozzá, hogy savanyú legyen és megcukrozza, hogy édes legyen. Végül azt mondja az ember:

— Egészszedre! — és maga issza ki a poharat.

MOSOLY — KALAND — SZATIRA

KIRÁLY DEZSŐ (REX)

VIDÁM KÖNYVE

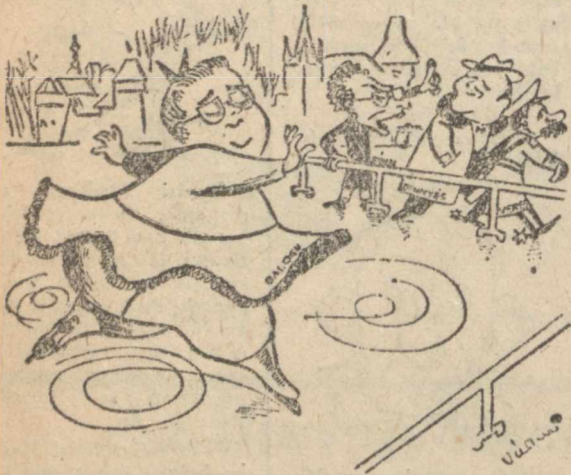
BRANDY KAPITÁNY ÉS A TÖBBIEK...

KAPHATÓ MINDEN KÖNYVKERESKEDESBEN
VASI CÍMLÁPIJÁVAL ÁRA KÖTVE: 28 FORINT
HUNGÁRIA KÖNYVKIADÓ

ÜNNEPEK UTÁN

— Szent ég, az arcod tele van kék és zöld foltokkal. Mi történt veled?
— Összeveszttem a feleségemmel egy karácsonyfadísz miatt.
— Hogy-hogy?
— Megtalálta egy angyal haját a kabátomon.

PÁTER A MŰJÉGEN

— Várjatok még... Most biztos valami új figurával fog jönni...

A „Szabad száj” mozija

— Láttad már a két balkezest...? (Szigethy István rajza)

Közvéleménykutatás falun

A városi úr sétál a határban és megszólít egy juhászkodót:
— Ugye fiam, borzasztó unalmas lehet itt neked egész nap lótenni a lődörögni?
— Na nem — válaszol a fiú —, mindig jár erre valaki, akinek szintén semmi dolga és mindenféle marhaságot kérdez.

HAJNALI PROBLÉMA

— Mondja, uram... hukk... volt maga katona?
— Igen. Miért?
— Segítsen nekem ezt megcélózni.

Évzáró közmondás kistisztviselők számára:

— Az nevet legjobban, aki utoljára evett...

Mai tündérmese

A dúsgazdag vállalat igazgató fia szerelembe lett a szegény házmester leányával és amikor a közeledő karácsony miatt a megriadt fiú elmondott mindent az apjának.
Az apa dühöngött, dult, fúlt, de végre is belenyugodott a megváltoztathatatlanba, lement a házmesterhez és ajánlatot tett nekik.
— Nézzék — mondta —, ha a fiú lesz, fizetek maguknak tízezer forintot, ha leány lesz, kapnak ötezer forintot.
— Köszönjük szépen igazgató úr — szólalt meg a házmesterné —, de ha a gyermek valami miatt nem tudna megszületni, meg tetszene engedni, hogy a fiatalurat még egyszer fárasszuk?

SALAMONI ÍTÉLET

Világszerle ez a kérdés Mexikótól Galileáig: Mi lesz, ha a szocdemeknek nagy táborra kettéválik?

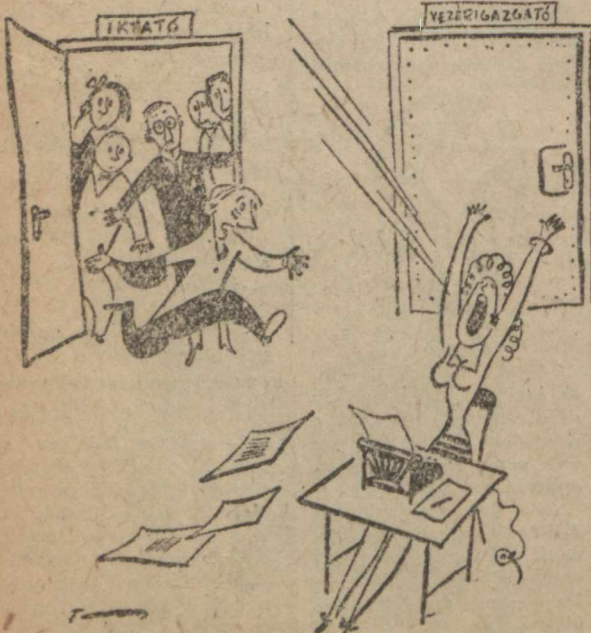
Nagyon nehéz itt a döntés, Mint az alábbiakból is látszik: Egyik fele lesz a szoci, — a demokrata a másik...?

VAN ESZE A SRÁCNAK!

— Mi szeretnél lenni? — kérdi a nagynéni Vikitől.
— Sebész.
— Miért éppen sebész?
— Mert az ember akármilyen pályán van, mindig kérnek tőle valami szakmabeli szíveséget, de egy sebésznek senki sem mondja, hogy „doktor úr kérem, legyen szíves vágja fel a hasamat”.

A FŐNÖKÖK RÉME

Készül az új történet: Ut évi fegyver a náalkalmazottjával croszakoskodó főnöknek.

— Mi történt, Micike, valami baj van?
— Semmi. Csak kipróbáltam, hogy kihallat-szik-e, ha siktok!

AKI ENNÉL ÉDESEBBET TUD...

Az egyik londoni kocsmába egy sovány, hosszúhajú alak lépett be. A padlóra felperté a falra, végigment rajta, majd fejfelé átsétált a mennyezeten, lejtött a szemközti falon, rendelt egy pohár sör, megitta és köszönés nélkül távozott.
— Furcsa — mormolta az egyik iddógató vendég.
— Minden este ilyen — mondta a csapos. Még sohasem történt meg, hogy azt mondta volna, jóestét...

„Szabad száj” kabarét megismételjük

a Zeneakadémia nagytermében 1918. január 6-án, Vízkereszt napján d. u. 1/6-kor

VÁLTOZATOS NAGY MŰSORRAL

JEGYEK: A kiadói hivatalban (Bajcsy-Zsilinszky-út 34.), a jegyirodákban és a Zeneakadémia portájánál.

LONDON MOSOLYA

1. A szigorú angol életmódi korlátozások amolyan egy gazdasági válság okozott, persze megteremtették a maguk viccelt. Az egyik ilyen történet az angol úrról szól, aki bemegy egy állatkereskedésbe s megkérdi, van-e eladó papagály.
— Hogyne — mondja a kereskedő —, itt van egy remek példány.
— Mibe kerül?
— Ötven font.
— Megbolondult? — méltatlankodik a vevő.
— Hiszen ez megfizethetetlen ár!

2. De uram — tiltakozik a kereskedő —, hiszen ez a papagály hét nyelven beszél!
— Mit törődöm vele, hét vagy hetven nyelven beszél-e — felelt a vevő.
— Engem csak az érdek: puha-e a húsa?

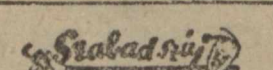
3. S hasonló történet, bár sokkal rövidebb, a saskáké, amely véletlenül egy amerikai repülőgépre tévedt s megérkezett Angliába.
Egy nap mulva sürgősen küldött az amerikai saskáknak:
„Nehogy eszetekbe jusson idejönni stop itt még bennünket is megcsenek stop.”

Orson Welles mesélt el ezt a történetet a minap egy sajtótudósón: — Pár évvel ezelőtt hosszú próbálkozás után sikerült bemutatnom egy másiknak Marlene Dietrich-et és Greta Garbo-t. Történelmi találkozás volt és én feszülten figyeltem a hatást. Mindenféle apróságokról elbeszélgettek: aztán én hazavittém Marlene-t a kocsimon. Marlene mélyen hallgatott. Gondoltam, rettentő nagy hatást lehetett rá a svéd sztár. Végre megérkezett Marlene háza elé, még mindig mély csendben. Marlene kiszállt, felem fordult s azt mondta, bájos mosollyal:
— Tudja, Orson, Garbonak nincs is olyan nagy lába!

4. Hans Habe, a magyar származású kitűnő amerikai író nemrégiben Londonban járt, útból Pestre. Ő hozta magával ezt a jellemző történetet:
— Egy washingtoni magasrangú állami tisztviselő, aki akarta próbálni, hogy az amerikai fővárosban milyen gyorsan terjednek az újhírek. Reggel negyed tízkor elmondta valakinek, hogy Samuel Dupont tengerenagytól később a hír visszajutott hozzá, mint feltétlenül megbízható értesítés.
Point: Dupont admirális 1865-ben halt meg.
Tábori Pál

Finomított, deszficiál RIO-CREAM

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS FELELŐS KIADÓ:

KIRÁLY DEZSŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bajcsy-Zsilinszky-út 34. Telefon: 125-340

Kéziratokat, rajzokat nem érünk meg és nem adunk vissza

Hungária Hírlapnyomda Rt., Budapest, Bajcsy Zsilinszky-út 34.

Felelős: dr. Bródy László

Előfizetési díj 1 hónapra 2 forint, negyed évre 6 forint

Szabad posta

Kíváncsi: Olvastuk a következő címetek: 1. „Nevelőgörcsökből fel-reng ma egy kégyi kos a bíróság előtt”. 2. „A gyászdoboz eljött a dula el a kégyi kos”. Ezek nem ponyvaregény-címek, hanem a Világosságban olvastuk hatalmas riportok élén. Ugyázták, Budapest a kégyi kosok, de még inkább a szenzációs cikkeim városa.
D. gróf D. Köszönjük a kedves mexikói indulót, de még nem egészen alkalmas előadás céljából. Üdv. Smaragd. Kifutók, egyrészt successive jön Brandy kapilány külön is üdvözl. Esetleg felhasználja. M. L. Mélykut: Kedves, de kissé pikáns.

Hogy érzi magát az adóalany?

Az orvos megkérdi Haylicsektől:
— Na, mi a baj, barátom?
— A gyomrom ég, a fejem fáj, a fülem zúg, a szemem könnyezik, a karom szibbad, a lábam szaggat és hát — teszi hozzá panaszosan — én sem érzem valami különösen magamat...

Ez aztán őszinteség!

A nagy szövetkezeti vállalat igazgatója korholja az egyik tisztviselőt:
— Hallja, barátom, maga olyan ostoba, hogyha háromszor annyi esze lenne, mint nekem, akkor is számár lenne!...

Legújabb meghatározás

A papa azt mondja a mamának:
— Most már igazán ideje volna férjhez adni a lányunkat.
— Miért?
— Tudod, eddig szép volt, de most már kezd gusztus dolga lenni.

BOTRÁNY A MOZI ELŐTT

— Mért ütött pofon ez a hölgy?
— Fogalmam sincs. Én csupán azt mondtam, hogy szeretném megnézni a Popeyet.